

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 46 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w świetle art. 8 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim EIOD błędnie uznał, że jest właściwy do rozpoznania skargi strony skarżącej.

⁽¹⁾ Dane poufne zostały utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2017 r. – TV/Rada

(Sprawa T-453/17)

(2017/C 347/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TV (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie rozwiązania ze skarżącym stosunku pracy po upływie okresu próbnego, czyli w dniu 1 września 2016 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 11 kwietnia 2017 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 4 listopada 2016 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 20 000 EUR za doznaną krzywdę;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji, ponieważ potwierdza ona wnioski opinii komitetu ds. sprawozdań (CORAP), którymi zastąpiono ocenę oceniających.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów faktycznych i prawnych w ramach uzasadnienia, na którym opiera się sprawozdanie z okresu próbnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że okres próbny nie przebiegał w normalnych warunkach.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady dobrej administracji.

Strona skarżąca uważa ponadto, że przedstawioną w zarzutach stwierdzenia nieważności niezgodność z prawem stanowi wiele błędów popełnionych przez stronę pozwaną. W związku z tym żąda naprawienia krzywdy rzekomo wynikającej z zaskarżonych decyzji.